

Сръбското правителство допусна да се умножават по-често кавгитѣ между сърби и турскитѣ граждани, въ които кавги ставаха и убийства. Но за да постигне това, той трѣбаше да въведе нѣщо войска въ турската частъ на града за подкрѣпление на тази цѣль? Обаче за това нѣмаше право спорѣдъ договоритѣ съ Турция. Прочее за да постигне тази цѣль, князь Михаилъ прибѣгна до единъ околень пѣхтъ. Той намисли да организира една *жандармерия*, която прибра отъ най-опитнитѣ изслужени войници и българи, а особно македонци, които сж ходили съ чети противъ турцитѣ; упражни ги добрѣ по военный строй, и ги приложи при сръбската полиция, която се намѣрва въ турската частъ на града. Тая жандармерия извърши послѣ голѣма работа при едно збивание на турскитѣ граждани съ сърбитѣ, въ тази турска частъ на града прѣди бомбардиранieto на Бѣлградъ.

Въ това врѣме, вѣроятно, по желанието на князь Михаила, сръбскитѣ министри бѣха внушили на Раковски, че едно въстание въ Бѣлгария ще бжде подпомогнато отъ сръбското правителство. Раковски ми съобщи това нѣщо, и започнахме да се съвѣтаваме, какъ да започнемъ приготвление за такова едно въстание въ Бѣлгария. Рѣшихме тогава, да напишемъ първо писма за тази цѣль до разни вѣрни лица въ градищата, вънъ и вжтрѣ въ Бѣлгария: Свищовъ, Русе, Търново, Виена, Букурещъ, Пловещъ, Браила, Галацъ, Одеса и прочее. Направихме това веднага. По-послѣ и то на скоро, почти отъ сички тѣзи градове се отзоваха нашитѣ българи много радушно и готови за тази цѣль, па започнаха и да испроваждатъ момчета за това дѣло въ Бѣлградъ.

Но намъ ни трѣбваха и срѣдства за това приготвление, защото трѣбваше да се купуватъ пушки и нуждитѣ муниции. Тогава азъ упълномощенъ и съ прѣпорѣчителенъ писмо отъ Раковски, отивамъ въ Браила.

Събирамъ тамъ българскитѣ родолюбци, разказвамъ имъ нуждитѣ за такова едно въстание, убѣ-